

श्री सनातन उद्भव स प्रदायना
सत्संगी भाटे
श्री अभरेठमां हरिजीवा चिन्मनी.

श्लोक

नमामि नारायण पाद पंकजं ।
करोमि नारायण पूजनं सदा ॥
यदामि नारायण नाम निर्मलं ।
स्मरामि नारायण तत्त्व मव्ययम् ॥

संभाषक तथा प्रकाशक

हरे बुद्धोत्तम दामोदर.

मु. अभरेठ.

प्रवृत्त १९७७.

सने १९२१.

किम्मत रु. ०-२-०

८५८७

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીસાહિત્ય-સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૫૯૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રત્નસંગીત માટે

વિષય ૫૨૨૩૪ : ૩૩

અર્પણ પત્રીકા.

જલે વિષ્ણુઃ સ્યલે ત્રિષ્ણુઃ

વિષ્ણુઃ પર્વત મસ્તકે.

આ અસ્તિત્વ ચિત્તવતી શ્રી ઉમરેઠમાં શ્રી સહજ
નંદ સ્વામિ પ્રગટ પુરુષોત્તમ અક્ષર ધામ ત્રિગ
જેને માત્ર. જે તે દિવંદ્રી નરમેશમ માણિક્ય
કેશીકીયાના વંસજ આરા પૂત્રના પૂત્ર ગવા
આઈ નો જન્મ સંવત ૧૯૬૭ના માગસર સુદી
૭ મે ને આચિતો જે દિવ્યના મંદવાહમાં, મુ-
દિમાં, સંવત ૧૯૭૬ના કેત સુદી ૬મે એકલે
શ્રીજી મહાગજની જયંતીના દિવસે ને પ્રાકટ્ય
ના સમયે ને જેહ મુકતાં પાકલાક પહિલા હાથ
ભીડી પજે લાગ્ય કરતો; આટે તેજ્ય રમણુચિ
પરિપૂર્ણ પવિત્ર લિલા પ્રસિદ્ધિ આટે — છપાવિ
એનેજ અર્પણ કરું છું :— જય કીમુખ્ય શરણુ
જમ. ॥

લી.

હવે પુરુષોત્તમ હામોદર ઉમરેઠ.

ગાથા.

ક્ષુદ્રાએ આખલડી ના ચટનસ, ગરપૂરમા ચટક ફ
 પ્રગટ પ્રભુની લિલા પેખી, તેમી જત ગટકે છે,
 આખલડી પર ચાઈ કમળ ને મુખા કચો ખાં નવામિ
 એ માદમાતો પ્યો ન જાએ, પ્યાન ધર શિર નામઃ
 હરિ ચાઈ ચિતરાળવા કો. સેા શાસ્ત્ર નાદ વેદ
 તે ચાઈ કમળને આખલડી ને પૂમી મસ્તક તજ ભેદ
 દુજ ગોકુળ મથુગ દવારકા મમ પર પરી પ્રાધી
 પોતાના પ્રતાપે પોતે, જાત નાજત લીધિ,
 મહા મોહુ ત્યા શીખર બંધી છે. હરીએ ભનાવ્યુ
 શોના ના કળશ રૂપે અડાવ્યા એ ગોપીનાથ ને માનુ
 ગોપીનાથની મુર્તિમા નેરમે અખંડ રેના રવા ના,
 પ્રેમી જતને પ્રત્યક્ષ થાના, મસ્તક નામ રૂપે ના પ
 બજ બગીચે ખાસ ગંગા આવી, તે તરેર જગ કીધે
 વેદ મંમન બાદસ ગમે. માએ નાર રાગ ના ન લીધુ
 ધર્મ ધ્રોગીશ્વર નેદ વદનાન, ઉરવાયામી મના થેઈ શી
 મુળ સનાતન ધર્મના એજ કર્તા, બ્રહ્મ ગર શ્રી ના દિન,
 દાદાનો દરબાર દિપાવ્યા, દેવ દિવ્ય લલા મતાપી,
 શધા વાનને બાગ બેડક, ગીત મનેક પરના આપીઃ
 હનમ નૃપને અતિ શીજ રહ્યા ત્યા બાળુ નારમ નારી
 મેળા ક્રિયા રાંત સતસંગતા પાસથાલ ને લક્ષા ક્રિયા ભારી
 પરવા લિલા આખલડી ગણા, અનિ આનંદમાં લેજાળા.
 દાસાનુંદાસની એજ વિન્ટી, ધમે દયાને આખલડી વાળા

પ્રસ્તાવના

પ્રત્યક્ષ શ્રી પુરુષોત્તમ નારાયણ શ્રી સ્વામિ,
 નારાયણ પ્રભુને નમે નમઃ એવા શ્રીજીમહાનાજ
 નું ધ્યાન ધરીને મદારા ઇંદ્ર દેવ ભક્તિ ધર્મના
 માળા શ્રી સહજાનંદ સ્વામિનું રમરણ કરું છું ?
 જે સર્વ વખતે રક્ષા કરનારા છે. ને વિના વિ
 ન્ની રક્ષક છે; તેમની શાંતિ છું ને મુગ સના
 તન ધર્મ ભાગવતી સ્થાપનાર યાદિ શ્રી કૃષ્ણ
 નરનારાયણ છે. ને તેજ ભક્તખંડના ઉપાસક
 દેવ છે. તેજ પોતે શ્રી સ્વામિનારાયણ અને તે
 જ ઉન્નવ સંપ્રદાયના, ધર્મ ધુરન્ધરા ચારીય
 તેજ શ્રી હરિ શ્રીજીમહાનાજ ગજશર ધામ વાસી
 પ્રગટ પૂર્ણ પુરુષોત્તમનું. શ્રી ઉમરેડ ગામનું
 આ દિગ્વિચિત્ર “ ભક્ત ચિન્તામણી ” માં
 દાખલ થવા મોકલવા, તે વખતના સ્વામિ પર
 માત્માનંદજી એ સંવત ૧૮૮૭ ના ભાદ્રપદ ૪
 ત્રિમેસર પણ ભક્ત ચિન્તામણી તે પહેલાં થોડા

દિવસમાં બહાર પડી જવાથી આ પરિપુર્ણ ચ
 રિત્ર પડી રહ્યું. જો કે એ મોનો સાર એ ભ
 કત ચિન્તામણી વિગેરે ગિરવાણુના ચા પદ ગદ
 ના ઘથે. દ્વારા બહાર પડ્યો છે, પણ એના
 પરિપુર્ણ પાવનકાળી હોવાથી આ ગમસત મુજ
 બ આ લલુઅંથ સ્વામિ પરમાત્માનંદજીના લખ્યા
 મુજબના પ્રસિદ્ધ કથો છે તેમજ બે ગયા
 અશાન માસમાં શ્રી સ્વામિનારાયણ માસિકમા
 શાસ્ત્રી સ્વામિ ભક્તિનંદદાસજી જેઓ ઘણા તત્વ
 જ્ઞાનિ હતા અને સત્ય વક્તા હતા. તેમણે તે
 માસિકમાં ટુટક છપાયેલું વાંચી કહ્યું કે:- આ
 વિ રીતે જુટક પ્રસિદ્ધ કથા કરતાં નાંખી ચો
 પડી છપાયા, ને હાલ હમ ગ્રનિર મંદ છે, તે
 શાફ ચયે તેની વ્યાખ્યા કરશું તો એક ધર્મ
 શાસ્ત્ર જેવું થયે; જેથી તેઓના કહ્યા મુજબ
 અમોએ એક લગુ પુસ્તક રૂપમાં પ્રગટ કરું
 છે. વિશેષ જણાવતાં દિલ્લીર છીએ કે સ્વામિ
 ભક્તિ નંદદાસજી હાલમાં દેહ મુક્તિ અક્ષરવાસિ
 થયા છે. જય શ્રી કૃષ્ણ હરિ શરણ મમ રહું
 પદ સિંશ ધરી:

શ્રી સ્વામિ નારાયણો વિજય તેત રામ. ॥

શ્રી ઉમરેડમાં હરિદ્વીલા ચિન્તવની.

શ્લોક

સ્વધર્મ જ્ઞાન ધૈરાગ્ય સાધ્ય ભક્ત્યં કમોત્તરઃ
સ્વામિનારાયણઃ પરંબ્રહ્મ વેદશાસ્ત્રે સમીરિતઃ

શ્રી ઉમરેડ ગામને નિધે શ્રી સદગુણનંદ સ્વામિ
પરમ દયાળુ સંવત ૧૮૫૬માં આવ્યા હતા. તે ચાતર
ખિરાળ્યા હતા પાસે ચાર મોડેશ્વર હતા ને ચાર પગ
પાળે હતા. ને મહારાજનં પણ ઘોડી હતી પણાણ
રેશમી હતું ને ઉર્ધ્વ પુરુષ વચ્ચે ચાંદલો હતો તે સમે
પ્રભાત હતો તેવે દેવે નરભેરામ માણિકજી ઘોડીએ બેઠી
ગામ ઉંટખરીએ જતા હતા ને ચાતરે મહારાજ
બેઠેલા ને ખીજા સર્વે ઉભેલા દેખી આંખા આગળ
ખમચ્યા, મનમાં સંકલ્પ વિકલ્પ થવા લાગ્યા કે આ
કોણ હશે; ને ચાતરે બેમનારા દેવાંશી પુરુષ છે. એમ

ક્રિ. તે બાળ્યા ગોહતા માટે માફ કરેજો ને તમે
પાસે રહું તેમ થાટ થાય છે. ત્યારે મહારાજ કહે
તમે બન્ને તથા બીજા હમારા છે તેમના અર્થે
આવ્યા છીએ તે અમારે ધર્મ સ્થાપવા છે માટે તે
દેશેદેશ કરશું ને તમે અપનામ તે દેશ આજ આવ્ય
તે સાંજે સભા ભરીશું નેમ અપનામને ઘરે ગયા તે
પગ્યારીને સભા ભરી ત્યાં ગયા બન આવ્યા પછી
કટલાક શાસ્ત્રાર્થ મિદ્ધાન્તના પ્રશ્નના સાથ પોતે મના-
ધર્મની વાણી વાતો કહી તથા હોરવુડ ચાંદલે બહિત
તથા તુલસીની કંડા બેવડી હમારા આશ્રી તે યાત્રી
એમ બાળ્યાવુ.

પછી બિજે દિવસે નરસિંરામને ઘેર પધાર્યા
તે તેમના ઘરની પરસાળા દક્ષિણની બાજુના ઓરડા
માં પધાર્યા ત્યાં તે બાજુના લોકો ઘણા આવ્યા તે
બગનાથમાં અજાણને વેદ બાળ્યાવ્યા તે આજ ૨. પછી
કટલાક કહેવા લાગ્યા કે જાંકર સ્વામિ તથા ઓસાહજી
મહારાજ જેવા ધર્મ હશે કે કેમ કટલાકને સંસય થતા
તે સમજીને પોતે વેદ. ઐતિ. અતિ. પુરાણ, પંચરાત્ર,
ગીતાજી ભાગવત, તથા કવિહામીક, આદીકના તથા

ગામ મુત્ર તથા ગાન્યારીઆના મહાધર્મો તથો
 શાસ્ત્રાર્થ કહી પોતાના મતપ્રદાયના સિદ્ધાન્ત જણાવ્યો
 ન ઉર્ધ્વ પુઠ તીલક આદ્ય માર્ગ તે તુલશી કહીને
 દુરમીનીમાળા મહામત્રાનો મહાન્તન ધર્મ નિર્ણયના
 તથા હામલા સાથે બ્રાહ્મણ માત્રવિષય ઉપને વૈષ્ણવ હાય
 એક ગેવો જુદા તમ શાસ્ત્ર સિદ્ધાન્તથી કહી સવનુ મન
 મપાવ્યું કર્યું શુદ્ધો ને તલક ને કહી જુદા પ્રકારની
 કાંચા ચર્માના ધર્મ પાળી ને પળાવવાના કહ્યા તેથી
 તાડાન પશ્ચિમના અશ જાણ્યા ન કંટલાક દૈવીજીવ મ-
 ન્દારી હતા ન શીય થયા પછી મહારાજ કરીવાર નાહિ
 નિય કમ નરી જમવા મોળાના ઉતરાતા ઓગડામા
 તાગાળામા ચિરાજ્યા પછી જમના માએ થાળ મુકેમો
 પછી મહારાજ કહી ઘાણુ ઘણુ જમ્યા ત્યાર પછી ઘરના
 માણના જમવા બેઠા ત્યાર પછી પાચ તડકા માણી મચ
 માગી તે પછી અમતજેની લાગી ત્યારે જાંયુ જે મીઠું
 મુદા જવાચી ને મહારાજ નો પરચા જણાવ્યાથી
 આપિ થત ગઇ પછો મહારાજ ને કહ્યું કે માણી
 કહી બાહુ જમ્યા ને અમૃત નાદ જની કરી માટ માક
 કરકાં પાનિ હમાને જમના પાન વખાણ્યા પછી તા

જાગનાથ ગયા. તે વખતે ત્યાં રૂપરામ કાકર હતા તે
 બીજા લોક લખ્યા હતા, તે મોટા જાન પગે લાગ્યા તે
 કહ્યું કે મારું કામ તમારા કામ પ્રમાણે થયું. મહારાજ
 હસ્યા તે કહ્યું કે બોલ ત્વરાંશુ આવ્યા, મોટા
 કહે કે મને તો તમારૂં રૂપ તેજમાં નજર આગળ દેખાય
 છે ત્યાં રૂપરામ કહે કે :- મને મારા મનમાં તપસ્વી
 આવડે રૂપનાં દર્શન આત્મચારી દેખાવ્યું છે એ શું હશે
 પછી બિલ્લ બોલ્યા કે પછો છો તો ખરા કે મહારાજ
 તે પુછનામાં બોલ્યા કે મ તુમારા કથાણુ અર્થે
 આવ્યા શીએ ત્યારે એક જણ બોલ્યો કે કથાણુ તો
 શકર સ્વામિ જેવા કહે મારે તમે તેમના જેવા હોતો
 તેમની માકક પાડાને વેદ બોલાવો ત્યારે બધા હસ્યો
 કહી કહ્યા કે પાડાને પુછડે વેદ બોલાવો તો પરમે-
 શ્વર કહીએ મહારાજ કહે કે શંકર સ્વામિએ પાડાને
 પછડે વેદ બોલાવ્યા તેવું તમથી જાણ્યું. પણ એક
 મુક્ત જાનેશ્વરજી મહાત્માએ પાડા કને લેઈ એવા એ
 અક્ષર બોલાવ્યા હતા પણ તમે કહો તો પાડા જેવા
 અબળ મનુષ્યને ચાર વેદ મંત્ર બોલાવીએ, હાંવો તેઓ
 આત્મજી બની; ત્યારે બધા બોલ્યા કે આ હરિશંકરને

બોલાવો શ્રીશ્ચ કંઈ ઓરા આવ્યા તમે તો હરિ વેદના
 વદનારાને શંકર ને મોટા દેવ માટે આજે
 મંત્રો બોલો કેતામાં વેદના મંત્રો શુદ્ધ બોલ્યા લોક
 વિશમે થયા ને ભગવાન જેવા માનીને શંકર સ્વામિ
 જેવા કહેવા લાગ્યા ઝંટલામાં મહારાજ મધ્યાનહ બાણી
 નહાવા ચાલ્યા ને તલાવમાં નંદરામ મેવાડને આરે
 નાહ્યા. નિત્ય નીયમ કૃતી જગનાથ મહાદેવ નવરાત્રી
 ને ડાંગી થાગ વળ્યાઃ ઝંટલે નરભેરામ ને રૂપરામ
 બોલ્યા ન્યાસો મહારાજ હમારે ઘેર તમે મને સવાર-
 મા કલ્યુ છે ત્યારે રૂપરામ કાંડું કે મને બોલાવ્યા છે, માટે
 મારે ઘેર ચાલો ત્યારે મહારાજ બોલ્યા કે હમે પેલ
 પ્રથમ જનકા કરવા નિકળ્યા હતા તે વારે સામા તલાવ
 પૂજ્યે થઈ અલિંગે આવ્યાહતા ને તમેએ ફરાળ
 આપી હતી માટે તમને બોલાવ્યા છે તે સાલ ૧૮૫૬
 ની હતી પછી ડાંગર વરહને ચાલ્યા ગયા. આજ તો
 નમને હેતેથી હમારા બાણી કલ્યાણ કરવાને ધર્મના
 નિયમો કહેવા આવ્યા છીએ ત્યારે રૂપરામ બોલ્યા કે
 આપણે તે પાત વાદ આવીને તે રૂપ મને નજર
 આગળ મમને દેખીને બામે છે મે તો આવ્યા સમર્થ

धारी बहुतों वार विचारमां पड्या तेदनामां श्रीशु महा-
 भोल्या नरमेरामजी हुबे ओरा आवो पाज भोलीमा
 समन्या 'नहि त्यां १२ी कथु' के तुमारा पिता
 नारायण परायण हुवा हे इने तुम आवो पाज
 विचारमां पड्या पछी महाराज हशीने गोल्या के
 निरमेराम हके केसा भय रखता हे ओम छी
 छाना अणुसारे गायाव्या तेथी पांम उरता उरता
 आया तव श्रीशु महाराज कहें छे के-हमं तुमकु
 पेछानता हे तव तुरत मोटा नरमेराम पंगे लाया
 तेधडीमे महाराज आगला पाछला एंवणना इट्ट मीना
 नाम दिवां तेथी विरमे पाभ्या ने ग्राह मं! पुनः
 मान्या; तव महाराज कहें के आज तुमारे गाम
 ज्वां जाता हे त्यां तकरारहेने पंच भेगा थावा-
 ना हे इस वास्ते तुम जाता हे एवेण पगे लाभी
 भोल्या के हा ते मदिन ! आप डालु छे महाराज
 कहें के हम तुमारा कल्याण करेगा लेकिन
 तुम आज आव तुमारा बीगाडमे हे वां तुमकु
 पाये लागेमा ने तुमारा काज हो जायेगा पछि
 तुम आना हम जामनाथ महादेवमे रुपराम

ઠકરકું મલિંગા ને પીછે તુંમારે ઘેર આવેગા
 હમ તુમારા કલ્યાણકે અર્થે પધાર્યા હે ને તમ
 પૂર્વ હમારા મુમુક્ષુ ભક્ત હો આવું કષ્ટું પછી મોટા
 ઉટખરીએ ગયા ને શ્રીજી ત્યારી ઉપડી જનમનાથ ગયા
 ત્યાં પણુ ચાતરે ખિરાજીને મહેશ્વર રૂપરામ પ્રકરને
 પ્રહાલ્યો કે જનમનાથ આંચા તથી તે જનમનાથ ગયા
 તે પણુ નાંચા રસાંજા દેખી ખિન્વા ને પમે પડી કહે
 કે તમે પ્રાણ છો. તવ શ્રીજી મહારાજ બાલ્યા કે
 તમે હમારા ભક્ત હો ખીતો મતી બેસા. હવે
 એટલામાંવાત ચાલી કે કેમ મહાતમા પધાર્યાછે લોક દર્શન-
 ને, ને કેટલાટ જતવા પરાણ પધાર્યા છે તેમને નમ
 રૂપરામને ભાર દર કષ્ટું કે હુંમ તુમાર
 કલ્યાણ અર્થે પધાર્યા શ્રીએ ને હમે તમને
 પિછાનીએ છીએ. ॥ આમ ચાલતામાં મોટા
 દવે નરસેરામ ઉટખરી જતા હોતને મહારાજના
 કહેવા મજામ ધાયુ કામ થયુ, ને મોટાએ ના નજરે
 આગળ તેજમાં, જતયા તેરી મુર્તી દેખાવા માંડી. તેથી
 ભારે ચમત્કાર આંતી તુરત પાછા ઉમરેઠ આવ્યા ને
 ઘરમાં વિચારી ને વાત કરી ને સાક ઘર કરાવ્યું ને

ઘણા જનો કીધે થયા ને મોટા આગ્રાય જાગ્યા
 ઘર પાવન કર્યાં રાજ થયા ને મહારાજ
 એ દિન રહી જણાવ્યું કે આ જુગમાં જેની ઝમ્મતિ
 પ્રાધાન્ય છે તેવા પારાસર કીધા આશ્રમમાં લગ્નહરવાસ
 જાદુશુ ત્યાં ગંગા રૂપ નદિ વહે છે તે આવારે જાશ
 પાછા પરમહંસ સદ જરૂર આવશુ. કહી ચાલ્યા ગયા.
 ને ઘણા બાપ બાપ વળાવવા ગયા ને સૌને જય શ્રી
 સ્વામિ નારાયણ કહી સૌ સૌને ઘરે આંવ્યા પ્રતિ શ્રી
 ઉમરેકમાં હરિ લીલા ચિન્તની ચરિત્ર પાંડુલ.

ચરિત્ર ખીજું.

શ્રીજી મહારાજ સવત ૧૮૫૨ ના માસે કિમરેઠ
 આગ્યા, તે વખતે પામે ૧૮ માથુ ગ્યો ચાંગ પાળા
 હતા. તે મુકતો મોટામંત હતા. આગ્યા તેના
 નરભેરામને ત્યા આગ્યા, તે ત્યાં કિતરા નં સાધુ ભાગ્યો
 રાગ્યા, મોટાને ખમર કહી. તરત સંતને તેડી લાગ્યા
 તેને પાતાનુ નવું ઘર તેમા કિતયા. તે તે અષ્ટ પ્રકારે
 સતો ત્યાની હતા. તેમ બહોળસ્ત રખાવ્યા રુપરામ
 આદિ સર્વને ખોલાવ્યા. નં સંતોએ તે બધ ગાની ખીતે
 પાતાના નામ લખ્યાં છે. નં ખોતે ઉપરામ કાકરને ત્યાં
 જતા નં સંતો પણ ત્યા ગયા હતા. ખજી ઘણા લોભ-
 ના આગ્રહથી (સિદ્ધ નં નરભેરામની મેડીમાં સૌ કો
 દેખતા અબળને શ્રીમન્ત ભાગવત વંચાવ્યું. તે વખતે
 ભાગવત વેતા પુરાણીના અમર વંચાવ્યું; નં વાન કરી
 કે તમે મપ્તા ભાગવતની વંચાવો છો. બધા કહે કે
 હા ! ત્યારે મહારાજ કે ભાગવત માનો છો બધા કહેવા
 લાગ્યા કે હજારવાર માનીએ છીએ; ત્યારે મહા
 રાજ કે તમે વૈષ્ણવ કહેવાય તે ભાગવત સાંભળવા

નો અધિકાર વૈખાનસ છે તેવું તેનામદાત્મમાં લખેલ છે તે
 હવે મત્સંગી થાવ એમ કાઢી સંશ્ર્લ બાજ્યા નરભેરામને
 ઘેર મેદા, મેડી, પરસાળા, ઓરડા, નિસરણી, બારી,
 મેદાની મેડીની અગાસી બાકીમાં ઘણું કર્યા હયા પોડયા
 ને મેદા છે, ને કપડામ બાક ને ત્યાં તેમજ છેને કેટલાક
 પરચા સમાધીઆ કરાવતા ને એક વાર રૂપરામભાઈ ને
 ત્યાં જતા દગટ પ્રભાશંકરને ત્યાં ગયા હતા ને તેમના
 આગ્રહથી ત્યાંજ નાહી તેમની ઓરડીમાં પૂજા વિધી
 નીત્ય નીયમ ધર્મ રૂપ કરી ને જમવા રૂપરામભાઈ ને
 ત્યાં ગયા ને દગટ નાં ખંદન જમના ને મત્સંગી કર્યા ને
 દગટ શિપ થયા ને ઓરડી પ્રસાદિની માનજી કહું ને
 આભિચારી સાધુ મુકામ દેવાન્સી સંતો નરભેરામ ને ત્યાં
 સભા ભરતા ને તેમ ને ઘણા ઘણા મહારાજ પરમેશ્વર
 સાથી તેવા પ્રશ્નો પૂછતાં તેના ઉત્તર શાસ્ત્રોની માજી કરવા
 ને મહારાજ પ્રમદાનુ કારણ કેતા નિશાનીઓ કેતા ને
 મહારાજ ને ચિન્હ છે તેવું કેતા ને એતો મનુષ્ય રૂપે
 આદિનારાયણ છે તેમ કેતા ને શાસ્ત્રો ની કથા ક્રિતી
 ને ધનુષ્યાન ધારણા થાતી ને કલ્પોલ વર્તીતો હતો

ને આ ભગત ખંડના નાગચણ ને દેવતા છે. મેલર આ
 પુરુષોત્તમ નારાયણ માનવા, ને મનાતન ધર્મ ધુરંધર કેતા
 અક્ષિમા એ પરમા ધર્મ એમ કહેતા. ને જંકર સ્વામિ
 પણ વૈષ્ણવ મતના છે, માટે વૈષ્ણવ થાવુ ને
 ભગવાન માની. નિશ્ચય રાખેના ને નિષ્કામી બક્ષિ
 કરવી ને આચાર, વિચાર, નીત્ય નિમાદિક કર્મ
 કાર્યો કરવા. અભક્ષા બક્ષના કરવું નિત્ય નિલક ને
 કંડી ધારવાં ને તમ મદા લેવી ને ઉર્ધ્વ પ્રક ચાંદલ
 સ્પર્શ સીધુ ગાંધી ચંદનાદીકનુ કરવું. ને ગુણસીની કરી
 ધારવી ને રૌવી વ્રાહ્મણ્યાર્તિ કે પરમ પરા મંત્ર જુગત
 દોષ તે શ્રીપૂડ ઉદાસ ધારવી ને નિયમ સન્સંગના
 પાળવા ને સગ નારાયણની વિષતી એ બની પચ્ચમાંજ
 વચલી ત્રણ આંગળી આર્થીજ કરવી, વિગેરે વાળા બાળા
 ધર્મો વળાંદિકના કહેતા ને મુઠ ને માટે ચાંદલા ને
 ચંદન કાષ્ટની કંડીજ કેતા ને વિધવાને કકત કાષ્ટનીજ
 કંડી કહેતા ને મહારાજની મુરતી મન દરદની
 એ જુગે તે જુગે સામી જતા ને હાંપર માનતા
 ને બાવિક-શિષ થાના ને નરભંરામ ને સ્પર્શમના

ધરનાં તથા ગંભીર જમાઈ આદિક સર્વે સત્સંગી થયા
 તે વંદેશગીરીના વંદેશ ભગવાત કહેવ છે. તેમ નર
 ભરામ કેતા ને તેજ તમે તેમ કહેતા ને આપડાનુ, વહી
 પૂજનમાં વંદેશ લખ્યા તા તે ખતાવતા મહારાજ
 નો રાજ તેમના ઉપર અતિથાતા હતા ને પોતાનો
 સંપ્રદાય ઉધી કેતા ને ઉધ્ય તેજ ગંભીર નવામી
 રમથ કેતા ને તેમના ગુરુ ગમાનુજ કહેતા એવા
 સનાતની ગુરુ મંત્રા સહ દિક્ષા લેવાજ પ્રહ ત્યાં મુક્તિ
 થામ પ્રગટનુ રમાણ તેજ મુક્તિ છે. તેથી વંદેશ થામની
 આજ્ઞા છે તે ચારે આશ્રમના ધર્માં પાણુ ગુરુ દ્વારા
 છે નુમરા રહેવું નહિ, અરણ્યમતી પ્રભુ પ્રગટ ને
 કરવી ને આ મહારાજ ને નરનારાયણ અક્ષર પતી
 કહેતા ને નારદ પંચ ગવીના મંત્રા કહેતા ભાગવતી
 ધર્મ કહેતા આદિ રીતે પાંચ વધારા રહી વાજને
 ગાજતે વળાવ્યા ને પોતે ચારે ગયા પ્રતિ શ્રી શિવરંદમાં
 હરિ લિલા ચિન્તવની ચરિત્ર ખીજું

ચરિત્ર ત્રીજું

શ્રીજી મહારાજ સંવત ૧૮૬૬ ની સાલે હિમરંઘ
 આવ્યા. તે નરભેરામને ત્યાં ઉતર્યાને ત્યાં તે વખતે
 આવ્યા તેજ દહાડે. ભટ ગંગાદત મંચ્છરામ તથા
 દેવ મલકારજન જાગેશ્વર તથા જોશી ગંદલાલ આદિક
 તથા બુખણદેવ શિવ ચમા પછી મહારાજ તરત
 તમામને લઈ ડાકાર ગયા. ત્યાં નિલક નો સાચું
 પણ વચમાં ચાંદલાની ખાખત ચરચા થઈ તે વખતે
 મહારાજે તેના ઉત્તર સંપ્રદાયી ગ્રંથોથી કરીને રામાનુજ
 ના સંપ્રદાયોના સાધુ દ્વારા સિદ્ધ કરી બતાવ્યું તથા
 નિલકને તે વચ્ચે શ્રી ચિન્હ છે તેના પ્રકાર જણાવાતે
 ત્રૈલોક શાસ્ત્રી સિદ્ધ કરી બતાવ્યું તે દ્વારા સંપ્રદાય
 ય વલ્લભાચાર્ય જેવો સનાતન ઉધી સંપ્રદાય છે તે ને બાંમ
 વતગીતા વ્યાસ સુતથી સિદ્ધ છે. તે દ્વારા સંપ્રદાયમાં
 ચારે મુખના ધર્મો છે તે મુજ સનાતન ધર્મ ચલાવીએ છીએ
 ને કળીમાં નારાયણ પ્રસાદ ચલાવું તે વ્યાજ કાળમાં
 પ્રવૃત્તાઓ છે તે જરતખંડલી દેવ નર નારાયણ છે. તે

તેજ દમને તિશ્ય છે ને સર્વ ને મળે વાત ઉતારી
 પછી શ્રી રણછાડગાયત્રી ને કહ્યું પંડ્યાજી મારકને
 પોતે પ્રજા કરીને માયરા મંદિરમાં કહ્યું ચારી માથે મુકતો
 જઈ દર્શન મરજા માલ કગળા ને પાછા કિમરે
 વ્યાપ્યા ને ઘણા ઘણા હજિ બહોળો કયા આપ્યો બાપ-
 ઓ થાતા ને દિવ્ય પરચા થાતા એમના ચિહ્ન જેથી પ્રગટ
 શ્રી કૃષ્ણ અવતાર જેતા ને પામતા મુકતો આશિર્વાદ
 દેતા તે સામાના મનની રાતો જાણી ને કેતા જાક
 લાજતા આસુરી ભાવવાળા ॥ શ્રીજી અંતરે ક્ષિલા કરના
 પોતે જાવા જાણાવ્યું. ચાર દીન રજાને મંવેને ડમાણ
 માંદાયજીમાં આવવા કંકાતરી આવ્યે કહ્યું પછી વાજતે
 માજતે સર્વે વળાવવા ગયા, તે રખતે કૃપારામ ને નરભે
 રામ ગડીપટયા ત્યાં મહારાજ કે તમારી કુ વશપરમપરા
 કરીશ ને તમારી માંપણી હવે દમને વશપરમપરાની જાણ
 રક્ષાળને દમો તમે આપિદ દમાજા આસુરી તને જાકર
 મુકિત કરશું ને તમે બન્ને દમ પાસના મુકતો છો. એમ
 કહી મળ્યા ને ઘોડી સવાર થયા ને મંવે ને ડમાણ
 તેડશું કરીનેવેદ પૂર્યો પંડ્યા. શુકલ વંશી, દેવ, નેડાપશું.

કહી ઉમરેહના મુખ્ય માટા મત્મગમા હાકર ઉપરામ
 દેવ નરભરામ ભટ મંગાદત દેવ મસકારજીન ને કહી
 ને પરમાદિ કહી આપતા ને દેવતાના વિષ્ણુને દેવ નરભે
 ગમતા દેવને નવગચ્છા છે ને -પરામને પ્રમાદિ કરી
 આપી છે દગદ મુકલ તથા કષ્ટિ વગે દવગ આ
 પમાયા હતા ને ભટપપરીને જીની પાદુકા આપી તેમની
 ના લીધી હતી. વિગેરે અપાર શિક્ષા કરી હજારો
 ગયા. મતિ શ્રાવિમંદુમા લગ્નશિલા ચિન્તવની ચરિત્ર
 નીવતું

ચરિત્ર ચોથું.

શ્રીષ્ઠ મહારાજ સંવત ૧૮૨૬ માં હજારો વર
 કરના હે / માટે ને પ્રમાણે હજારો ઉમરેહના ભકતો
 તેડાવા તેથી ખસા ગયા. વેદ પુરોષ સાધે ગયા ને
 નરભેરામ તથા રમરામ પાસે રૂપીયા મંગાવ્યા.
 ને લઈ ગયા ને આપ્યા ને યજ્ઞના કપરીના કામ
 કાળમા રૂપરામ તથા નરભેરામને રાખના ને ઘણા
 આજ્ઞા આપ્યા હતા. ને અનંક પ્રકારેના શાસ્ત્રાર્થ

થાતો ને સર્વને ભાગન મિષ્ટાન ગમાડતા હતા. ને
 શ્રોડામરના ગળતી ફાજ માથે ગદાણુ કરવા આવ્યા હતા.
 ને હું ઓમ સ્વઃ કાર થઈ ગયો હતો. પછી બ્રાહ્મણો
 એ કુસંગતીઆઓ એ છેલ્લા પલાટ લાડવા તળાવમાં
 ફેંકીદીધા ને ખુટાડ્યા ને કરી કરવાના હોવા વાત થયો.
 વાત મહારાજે સાંભળી બળી કહ્યું કે છપન ટોપલા
 તળાવમાં માછલીને ખવરાવ્યા છે. ને બ્રાહ્મણોને હવે
 ઓળખ્યા છે માટે કાલ તેની વાત, આજ ફરી કરે. મહારી
 કે શ્રીર્થ નથી મહારાજ કહે છે તે વાત તમામે બાણી
 તપાસ કરતાં નથીજ સિદ્ધ થયું મહારાજ નેતરની સાંટી
 લઈ આજા કે ક્યાં હુલ્લા છે તે જોવા નાસ્તિક જેવા
 દેવેશી ભેગા થયા કે શ્રીર્થ નથી ને હવે ભગવાન
 પણ બાણીશે લોક જુગ્યા રહેશે તો ફળેતી થશે મહારાજ
 તો બાણી સૂળથી સર્વને પરચો ખતાવવા રચના પ્રેરી
 છે કુલ્લામાં સાંટી મારી કે તેમાં શ્રીર્થ ખરાબ ખસું
 ને તૂટ લાડવા સંરેસેર ઘીના કરાવ્યા તે બાણી લાડવા
 ફેંકી ફેનારાને દક્ષણા વિના નાહો નાહો કરવા લાડવા
 આપો કાઠ સર્વના પુરુષ છે. માટે લાડવા ફેંકનારાના
 ભોગ મળશે માટે નાસી તેવો સૌર કરતામાં

दाही तथा गोडामरणा सगळी ने पाहू अंदाजूनत
 ने देह वनय नहि ने अंदाजूनत आली आर
 दराच्या सोड शांत थ- वरच्या अंदाजूनत दिन वरमाडीने
 प्रज्ज दान हस्त्या आधी कोटने दान हस्त्या काथा
 चिना गळ पाथी पान अंदाजूनत अंदाजूनत शालुगार
 पेरी अली शांभवा अंदाजूनत पुनोपम अंदाजूनत नारायणने
 लोका नमी वजाणु कृता गा-या गया न श्री पान
 प्रजापतिना आर अंदाजूनत गालाडना आदिना मलाद्वय
 आया ने गळल देह पुढेपने या कथा आया ने दान
 नमने नरेणेरामने आथ नदी मलागळ मणीने सांगामी
 आधीने तमाही तथा नमाने कुटुंबनी दान दमेश गली
 अक्षर धाम मांतीने कर्तुं ने दान दान दान दान दान
 दाने मुकेश मला ने दान दान दान दान दान दान
 दान ने दान आदि दानेनना मंग वेगया ने दानाण
 मां शांभर आधी ने दान दान आगाण दान मां
 कर्पो दान श्री वरमादमां दानेनना अंदाजूनत नरिअ
 आथुं.

ચરિત્ર પાંચમું.

શ્રીજીમહારાજ સંવત ૧૮૬૧ ની સાલે વડનાલેથી ઉમરેઠ આવ્યા તે નરભેરામ તે ત્યાં કિતયા માધુ પાસે તથા પાળા કાઠી હતા તે નરભેરામ તે નવે ઘેર ઉતર્યા પછી મહારાજ ઉપરામભાઈને ત્યાં જતા હમટને મળવા ગયા ત્યાં જમના બહેન જમનાએ જમવા કહ્યું મહારાજ કે:- જાતી રખત આગળ મહી તેમને ગળી કરી ઉપરા મને ત્યાં જમવા ગયા, મુકતો મહિત પછી સર્વ મળી નરભેરામને ત્યાં જમી, નવા હાથે ભડતો કરી, તત્વ બોધ કરી જવા તંબાર થયા તેથી જવાના દહાડે જમના બહેનને કહ્યા પ્રમાણે ગ્યોઈ વેલી કરી પણ પોતે આવ્યા, સર્વ વળાવવા ગયા તે બટાળીવાળા ચાતરે મૂળ ભેડા હતા ત્યાં બેસા જે વારે નરભેરામને મળ્યા હતા, ત્યાં તે તે ચોતરના દર્શન કરવાથી હાંમે ગળી રહેશું, તે હાંમે દર્શન માનશું એવું મહાત્મ કહ્યું. સર્વે તે પાછા વાળી ગામ પહોંચેલા ગયા તે જમના બહેન હાંમે ભેડા કે મતે કહી આવ્યા ગયા માટે વાંકશો !

હૃતો ઓમના જમ્યા વિના નાહ જમું, બેલે છેલ્લ પાડ્યા
 તેા રાજ કહી ઘણા પચાનાપ કર્યા. તગટે મેવેને હથુંક
 કેલલાક કહે ચાલો પળમારે તેડી લાગીએ. કહી ગયા ત્યાં
 મહારાજ મળ્યા વાત કહી મહારાજ નરત ઘોડી ઉપર
 એમ ને પળસોગવાળા કે ચાલો જમવા ત્યાં પળ કે
 ચાલો ઓમ એ એ જમ્યા ને ઉમરેદવાળા પળસોગના
 પાદર આગ્યા ત્યારે દાર પાદરેસાને સાંમા મળ્યા ગયા
 દિંગ થઈ ગયા; ધન્ય ધન્ય ગુરુ એ એ થયા કહી આ
 ગ્યા જમના પાદર કોલ કે તમે આગ્યા મહારાજ જમી
 ગયા ને પેલા જાગવાર નથી થઈ ભાંગાળે હમ પેલા કહે કે
 હમને પળમાગના પાદરમા મળ્યા સાંએ પ્રગટ થી કાળ
 માંના રાજ આના રાજ જમણું કરના ધન્ય તે પુરૂષો
 હરિમકાનાં, પછી મહારાજ પળમારેથી હુસર ગયા.
 ખલિ શ્રી હિમંતમા તનિલીલા ચિત્વની ચરિત્ર પાંચમું.

ચરિત્ર છઠું.

શ્રી મહારાજ ગામ ચુગુંલ આગ્યા ત્યાં દવા પાશે
 મેદાનમાં મુકામ કર્યા એ ત્યાં ગામના લોક આજ્ઞાપૂર્વક
 સુકેલ દયાગામ તથા આવક વાળીયા ગણુ આગ્યા

તેમને ધાન ધાન શાન થઈ કુટી ભાત ક્યાં ને તેઓ ત્યા
 હિમચેડના ભાગીયાં નાંદુમાડના નામે માંતપાત આગ્યાં
 જ્ઞાતિ કર્યા, તેમજ ક્યામાળી તમા કુટી ઘોડા ને પાયા
 ને ત્યા રેમાડ કુટી જમાડયા ત્યા હનુમાનજી શીખર
 બધી કુટી જેત ગણ વતી ખેત્યા કે — આજુ ઉર
 મુકરણમા હનુમાનજીન પહેલું જેતકુ ને ત્યા ને કુરનાર
 દર્યાના ખરાવાળાના રાગીનામ ને ને વળાળ્યા તેમના
 વંશજ શીખ થયા, અવક ને ભાર થયો; ગણી ક્રમચેડ
 આગ્યા નેહાનમકતા આમા નેહવા ગયા ને ગાજરને વાગ-
 તે તેડી જાગ્યા ને અપદામ વકર ને ત્યા કવયા ને રસ
 રોટલી જગ્યા ને બીજે દરેડે જતાં નન્બેગમ દેવ ને
 ત્યાં રસ નેટલી જગ્યા ને ભાગેગે જતા ત્યા અનિ ખાધ
 કુટી પ્રગટમા દ્રદ્ર કર્યા કુટી ને પાપદા :પિ મુનીઆ
 વૈષ્ણવ હતા ને કીપ મુનીના નામ દ્રહ્યા ને અર્ધે આળ
 અરકારમાં વિભાજી કિપક છે. નારાયણ જ સંવેના રૂપ
 વનજુવા કુટી પધારી ગયા રતનપગમા રતિશ્રી હિમચેડમાં
 હરિવિદ્યા ચિત્તવતી રાવિજી રૂ.

ચરિત્ર સાતમું.

શ્રીકૃષ્ણદાસજી સંવત ૧૮૫૨માં જન્મર આપીઃ
કેમજેઃ પધાર્યા તે જાંગી આમેનજી વળા નગરવાસી ગ
તા, ગાજીત વાગતે દાગ્યા ને તે વખતે પાંચ મુકતો
જ્ઞાનચરી માધુ પાગા દતા, ચારી આપ્યા ગામમાં ફેરવી
નગરમેગમે દેવેતે ત્યા ઉતારા ને પરી મળ્યા ભગતી આ-
ધુતી જનકગા વાગા ઉતારે ત્યા ચાંતોતે અનંક પ્રતો
પ્રજ્ઞા તેના ઉતારે કરતા દતા ને મદાગજ પ્રગટાનું
કારણ ત્યા આ દેશ આગ્યા ને તીર્થ યાત્રાનું વર્ણન ક
હેતા, ને ઉપવ ગ્યામિ ગામાનંદ મત્યાનું કારણ કહેતા
ને નરભેરામને ચણ્ણારાવંદ નાર જોડી પાડી
આપ્યાં ને રૂપરામને તથા નરવાડી તથા મુકદ્દાર પાડી
આપ્યા વળાં વળાંતે આગ્યા ગંગાદત ભટ મહાદાગજન
દેવ આદિકર્તે આપ્યા ને નરમેગમના પત્ની જમનામતે
તેમના માગુજાથી પરસારી આપવા જે વાણકામાં પાને
ગાદિશરામ નવરાગ્યા વેળેજ કૃમ કૃમને, આંદો કરી આપી
કૃષ્ણક આ આંદો, આમંદે કહેશેઃ માંદ પળુ જશે નહિ ને

એમાં જ્યાં કેડી પાંચાથી મુકિત થાશે, એને પાપ રહિ-
ત થાશે એમ કહ્યું છે. ન શ્રી મન્નિર કન્યા ઉમરેડમાં
વિચાર કરવાના નરભંરામને કહ્યું ને ઉપરામ કાકર કને
રૂપચ્છા માન્યા ન તને વ્યાપ્યા ને પછી ગજ થાના
થાતા એનેક પરચા, ક્યાન ધારણા. નિયમે ધગવતા
પાલે પુરુષે. તમ નાગયજ્ઞ પત્નિ અતાવતા જેનકાકર ભાળી
જન્મ જન્માથી ગયા, ને હરિભક્તોને પૂન્યવરા ધર્મવરા
માંથી અચાવી માખવા જ માન્યું ને મર્વે જનમાં મોટરા
નરભંરામ, ઉપરામ, ગગાન. મહાકાળુ ને કહ્યું ને વેને
નેરી મંગ સારી થી ગદડા મહા આચકવ કન્યા ત્યા જ
કર પધારણે નથી ત્યાં ગંગલા ઉમરેડ વામીને ત્યાં મો
દા મોદા સંતા વ્રાત ચિત્તો ને મહા અનુભવ લાભ જ
ળી લાભે લીધા ને મર્વેમાં ઉમરેડના હરિભક્તોને મો-
ટરા માન્યા છે ને વારે નિમવાળા મત્સંગીશ્રદ્ધ મનના
માના છે, પ્રતિશ્રી ઉમરેડમાં હરિલિલા ચિત્તની અનિ
સાતમું.

ચરિત્ર, આઠમું.

શ્રીજીમહારાજ સંવત ૧૮૧૪ ની માસે કેરીગાવા-
માં અત્ર મુકતો હતો, તથા શાસ્ત્રી બટ હતો તેમના
રૂપરૂપરમ નરભેરામ આદિકે પચ્ચ લખી માહાવ્યા તે
નો જવાબ આપ્યો ને આવયુ. તે પ્રમાણે પોતે પાંચ
મંત્રો તેડી આવ્યા. તે મુકતો નંદ ૨૫૦ આસરે હતો
ને આ ગામના લોક સાંમૈએ તેડવા ગયા, તે અત્ર મુકતો હ-
તા તે સાથે તેડવા ગાજતે વાગતે ગયા પોતે ચામણવાળે દર-
વાળે થઈ આવ્યા ને બાગેળે ફરણ દસણા આઠણાદિકે વર્ધિ-
આએને આપી ગણા દાઠ માંથી ગાતા ગાતા આખા
નગરમાં ફરી આવ્યા મહારાજ નરભેરામને ત્યાં જિતયા
સંતો કેટલાક રૂપરામને ત્યાં ગયા ને ખડકા જગનાથ
મહાદેવ ગયા અને ત્યાં અસગામ જિતયા. ને મોટી સભા
જગનાથમાં જરતા ને મહારાજ તથા મુકતો નિત્યનિયમ
ધર્મ કૃત્ય પરવારી મર્વે જગનાથ જતા ને ત્યાં અનેક
શીક્ષા પ્રવચનો કેતા ને માંહે માંહે મંશે વાંચીના પ્ર-
ત્યે પૂજવાથી ઉપ્પર પૂજ્યા આંદણે સહિત તથા તુલસી કં-

હી તથા જાગો. મમંધી પુનઃ પ્રજ્ઞા તેવાંર અનૈક
 શાસ્ત્રો ક્રેતા કેઃ આત્મજ્ઞ માત્ર વૈષ્ણવ છે ને મોટા
 મોટા કૃષિ પરામર, અગત્ય, દારિદ્ર્ય, શીયજી, મરીચી,
 શુક, વ્યાસ, સનકાદિક, સુતજી, જનમેજય, નારદ, અર્ષ
 મૈત્રમ જુગુ. ક્રતિયાદિ મોટા મોટા વૈષ્ણવ છે ને સર્વ
 હૃદય પુનઃ વ્યાજ્ઞો હોય આત્માદિકમાં વૈષ્ણવ આત્મજ્ઞો
 હોયજ તથા વિષ્ણુને વૈષ્ણવની મર્વ શાસ્ત્રમાં માંનતા
 કેતા તથા મર્વ પુર્વાચારીઓ વૈષ્ણવ ઉપરજ છે, ને
 વિષ્ણુ લગવાનને માનનાન છે. ને હમો પણ નારાયણને
 માનનારા છીએ ને મનાનન ધર્મ તે વિષ્ણુનોજ છે ને
 મુખ્ય આચાર્ય આમજી છે, એમ કહી આત્મ ધર્મ
 વર્ણાશ્રમ ધર્મ કેતા ને સર્વ માંન્ય રાખી રાજી થાતા
 ને વામુદેવ મહાત્મ કેતા ને વિશિષ્ટા પ્વેન બલ કહેતા
 ભામવતી ધર્મ અલિંસાએ પરમા ધર્મ કહેતા.
 અલક્ષા ના ખાવું એમ કહેતા ને કેટલાક એક આજ્ઞતા
 ધર્મો બાળા શીય આતા ને કેટલાક પુછે તેમના સંસે
 કાપતા ને તત્ત્વજ્ઞાન કહેતા. બધા રાજ રામેણીમાં કિર્તિ
 ન આતા આતા ભક્તિ કરાવતા, નિયમ ધરાવતા અ-
 ચાર, વિચાર પાળવાનું કહેતા પછી રૂપરામ ફાકરમે

ત્યાં રસોઈ પોતાના ધર હતી ત્યાં રસ રાટલી હતી ત્યાં
 ખાયામાં પંગત ભરાઈને વિખણે નેરદ કરી મહારાજ
 ઘરમાં જમવા બેઠા તે પંગત મુથક મુથક ભરાઈ નેમનં
 ખપતા ખપતી પીરસણુ શ. થયુ. એટલામાં મહારાજ
 જમીને પરવાર્યા. પાંદડા ખાડુ માગી તે પંગતના વળે-
 વાગમાં ઉપરામ બલી ગયા પછી મહારાજ જમી પંગતમાં
 ફરી ખૂબ પીરસાવ્યું પછી જય જય કાઢ્યા મોઢા બો-
 લાના પછી મહારાજ સાંખતી પંગતમાં ફરી રૂપરામની
 ખારીએ ખીરાળ્યા હતા કહેરામાં ખીરાળ્યા પછી કારીત
 તાંસણમાં રસ પિરસાવી જમો કહી હસતા તે દેખી રૂપ
 રામના બન્ય બાન્ય એમ સૂઝા કહેતા પછી રૂપરામ
 ને ખાડ મહારાજે માગેલી તે સાંજળી તે ના અપાઈ
 માટે પોતે જવતા લગી ખાંડ ખાતી નહિ! બન્યકે રૂપરા-
 મ ઠાકર ભક્ત ગજને તેમના ધરના આણુ આણુના
 હરિ ભક્તો ઠાકર આદિ તથા તરવાડી નાનાભાઈ આ-
 દિક તથા શુક્લ તથા દગડ તથા ભટ થયાને કુસંગીએ
 સારી કાડમાં તે છેલ્લે લાગ્યા ખ્વારા મંત્રોએ ફરી પોતા
 નો સંગીતન મત સ્થાપના.

પછી બિજો પહાડે નરમેરામ ફવળગે ત્યાં રસ રેઃ
 દલીશમ્યા ને ત્યાં પણુ ઘણુ ઘણુ જમ્યા ને જમ જમ
 કરે કયો ને પરચુરણ રસોઠી આલી ને સિધા આ-
 વતાં તેવામયા પછી ડાહ રાજથી આપતો લેતા ને નિન
 નિન્ય રસોઠીની કમકામ કરતા નાતે, આવા ત્યાગી વિદાતા
 હતા ને મ પ્રદાવની સામેલો જમજમ પાડી જન મ-
 વનું રાજ કરતા હતા ને મોંઢા મહિમા વધે ને અવિ
 ચ્છીન આચાર વિચાર જમ પાળના ને પગાવતા પછી
 જવાના પહેલા પહાડે નરમેરામેસમથ રસોઠીમાં નાંતરા રસો
 ઠમાં કંઠાના લાડવાની હતી, પંગત જમવા પડી દેવનું
 નવેદ વૈશ દેવપ્રદિ કી મહારાજને જમાડયા ને પંગત
 પુચક પુચક બેડી બાતિવાર રસોઠી પીરસાલી તેલવામાં
 મહારાજ જમી ઉઠવા ને મહારાજ રદેરામ શેલવના દસ-
 ળાતે આઠસે માદળ બાજીન ઉભા હતા ને પંગત જમ
 વા બેસાડી એટલે મહારાજને સવિસ્તે પોતાને કહારે એ
 સવાનું કલાથી બેઠા તેવામાં ખીજ પંગતને માટે લાખ
 વા ખુટ્યા તેથી મોટા સાંમન કમુથી લાડુ બનાવવા હી
 તાવળા થયા જમણી મહારાજ નિમે અરિ પુચકા લાઃ
 આ રે મોટા કેમ ઉતાવળ દેવોઠી, કલું કે કલું હમણા

મથાની પંગતમાં લાડુ જુટયા માટે પાકાચારીયન આગી
 એછીએ મહારાજ દર્શાવે કહેલું કે.- લાડુનો ઘાત લે
 દેખો ઓથકા દિપક ફગે તવ માટા આદિ કંદ કે કાંચ
 નથા, ૧ નમે કમ દેખાતા નથા ચાલો દમ નથો, ઊના
 વજા આવી ઓરડાની ખે નાખોએ એ હાથ પેશને કા-
 વું પછી કથુ કે.- આનો આંડા બરજા છે દેખો ખ-
 મ તેમ જોયુંતો ઓરડા ભ-લો લાડુથી દેખાયો બધા
 દિગ ચઇ ગયા તે ભારે વચ્ચા બનાવ્યો પછી મર્દ
 જમ્યા વધ્યા ને તાંકી મુક્યા પછી મહારાજે સભા ભ-
 ની પછી મહારાજ માલ દિવમે ગયા, વાળતે ગાજનંત
 ન્યારી નગરમાં ફેરવીને ગયા ને વજા સરિ ભકતો આ
 સુધાન વિખેશના માટે કરના તે મર્દ પાછા બાજને આ
 વસુ વારસ વાર આદિ આવડુ ફરી શાન્ત થાડી ને
 ચાલ્યા ગયા પછી નરબંરામને ત્યાં લાડવા વધ્યા હતા,
 તે વશુ દિન પહોચ્યા છેવટે ગાય માતાને મુક્યા તારે
 બધા ખૂટયાં ધન્ય એ સિલાને પ્રભુ વડનાને પવાયા
 હતિથી ભમરેદમાં હારિ સિદ્ધા ચિન્નવની અરિત આડમ.

ચરિત્ર નવમું.

શ્રીજીમહારાજ તત્વત ૧/૧૪ ત્રીવિડતાએ
કમરેઠગી મેડાવ્યા દ્વિગુનોને ઠકોતરી બ્રાહ્મી કયાં જે
શીખર બધી મનિંદર પાદ પૂજન કરા માટે તેથી
દેશ દેશના હરિ જનો આવશે; માટે અ.વર્ગે તે હિંદ
વડતાએ નરભેરામ તથા ઠપરાગના આદિક સર્વ જન
બધા તે પાદ પૂજન કરતી વખતે દળના દગ્ગિલોના
દેખતાં શ્રીજીમહારાજે માગ કહ્યું જ ઠપરામ તથા નરભે
રામના પુત્રા તમે બન્નોમાંથી પાદ પૂજન કરો. તથા જે
જાણુ એવા જ નામ કહે ત મહારાજ કહીએ; પાતે ખો
વા કે:- નરભેરામ કહેજી તમે કરોને! શીખર પૂજન
નંદુભામ ઠાકર કરશે. તેથી મહારાજના ઠગાં અમાણું
પાદ પૂજન કરી નવામ ત્યાં મહારાજનો જંગમ કેવળપુરી
ખાંવા આવ્યો હતો. તેના મનમાં ૪ મહારાજ પરમેશ્વર
જે કે:- શ્રીકે તે ચારલા કોડ. માટે પંડાનાના સુધીએ એક
તા બાળી માફો જમખૂંચો આવ્યા; તેને દેખતાં મહારાજે
ઠકાર થત કહ્યું કે આવો કેવળપુરી અનિન છે. એ તેના

મનસુ કાર્યેષુ કૃત્યુ નેથી નં શુશીલ શયો નં સ્નાન કુંડી
આત્મા. તે શિશુક કવિ હતા. નં ત્યાં મન્દિરમાં પ્રજ્ઞા
નંદ સ્વામિ મિત્ર દરિ હતા. ત્યાં મળામાં દેવળપુરીએ
પ્રીતન ગાયુ તે માંભમી ગાઢાનજ રાજ શયા એટલે
પ્રજ્ઞાનંદસ્વામીએ પ્રીતન ગાયા તે માં તળાને મહારાજ
હસીને ડાહ્યા; નેથી દેવળપુરીને અનંખામ વાગી. પ્રજ્ઞા
નંદ સ્વામી કિષ્કર દરાજ ચંચા ના કુમાંગા હતા તે અ-
વશુગુ લેઈ આલ્યા ગયા; પછા રાગને આમદારાઈ શ્રી
નરનારાયણુ પંથરાવવાનુ જણ્યા હું નં ત્યાં ગણે નં પળ
કેમરેકના હરિગરના ગયા હતા, નં, શ્રી કૌમંદમાં
હરિનિલા ચિન્તવની ચારન નવમું

ચરિત્ર દશમું.

શ્રીજીમહારાજ મવત ૧૮૮૬માં વડતાલે દક્ષિણ
કોઈ દેશ દેશના નંડાત્યા; ટેલ કમળા આકારનુ પુરણુ
મનુ ને શ્રીમંતર પુજન વખતે ઉપરામ હાકરના સુતે પુજા
હસીતે ખવળ ચઢાવી ને વંશ પૂરમપરા પવળ ચઢાવા માગી
લીધુ તેવખતે, નરબેસામ, જંગાત્ત ભટ ને મલકાવડું નં કવે

વિગેરે દરિભક્તો હાજર હતા. ઉમરેના બૌદ્ધ નદ પુરમાં
 તે સભા વચ્ચે નરભેનમ. ૫૫મ ગંગાત મત્તકાર-
 જીન, તે મોટરા હરાઆ. તે ઉમરેમાં મોંટર કરવા
 આજ્ઞા કરી. નરભેનમે તે પછી વેદ વિધિથી શ્રી
 લક્ષ્મી નારાયણ તે શ્રી લક્ષ્મીજી પધરાવ્યાં તે
 જય જયકાર કરતાવી ભારે ધ્વજભાજન હોમ કર્યાં તે
 ઉમરેના દરિભક્તો મું ગળ થયા તે ભાગે મમૈષ્ઠ્યો
 થયો તે મોટા મોટા સતો ગળ થયા. તે મહાગજના
 મે ભાષ્યોભોયે આપ્યા હતા તે તથા પાલખથી ગંગ
 કુટુંબ આપ્યું, તે પાતાલે મારાગને મળ્યા, તે તમાં
 મને યોગખી નામ દહ ભારે પરચો કરો: પછી મમૈ-
 ષ્ઠ્યો પેરાચો તે મહારાજે ગામ નટલ જવા જાણાવ્યું.
 પછી મોતાના કુટુંબના મદિમા દહણો તે મુરખંશ ના-
 ખ્યાનુ કલ્પું. તે સર્વને વાણાથમના ધર્મ કલ્યા, તે સં-
 તોએ બનેક શાસ્ત્રાર્થ કલ તે દેશ દેશ દંભે વાળ્યો કે
 સ્વામિ નારાયણ ભગવાંન પ્રમટા છે. તેથી દેહલાક તેમના
 મમૈષ્ઠ્યની કેદી દેખી દાજ્જીત હતા. તે મના જય જય
 ની ગાંજન લેતા. માનખી નામરેમાં દરિશલા ચિત્તવની
 અરિત દરમું.

ચરિત્ર અગીઆરમું.

શ્રીજીમહારાજ સંવત ૧૮૮૨મા ઉમરેડ અગ્યા;
 ને તન્ન ગયા ને મંત્રો રાખ્યા. ને ઉમરેડના શ્રી મં-
 નિરની બાથમા બતાવી વેં મંગલો કેમ ૧૭ મહારાજ
 કે મળશે; આગલા લગી. / છેવટે મળશે. એમ કહ્યું ને
 શિક્ષા પત્રી પ્રતિષ્ઠા કર્યે પુણ્ય કરી ને નિત્ય નિયમમા
 મળ્ય ગઈ તેના અર્થ મુદતો પણ સાચોથી કેતા ને
 મંપ્રદાયન તત્પાર્થ કહ્યું; મહારાજનું નેજ રહેશે કહ્યું;
 આ શિક્ષાપત્રી તમામ સન્મગીએ રાખવી ને ક્યારે પણ
 આગળ નહિ. ને મહારાજ મળ્ય હરિ જનોને દર્શન
 દર્મ હજારે મનુષ્યના માન્ય પામી આપ્યા ગયા. ને વ-
 ખતના હરિજનોનાં મળ્ય નામ કહ્યાં. ને શ્રી મંનિર
 નરભેરામ હરે કરાવવું ને મર્વે સમગીઓ મદદ કરવું
 ને આ બાથમા ત્યારે બને ક્યારે રાખવું, ને હરિહરકો
 માં નામ મોરેશ = નરભેરામ માણેકજી હવે. તથા
 કેપરામ આદિતરામ હાકર. તથા ગંગાદત મં-
 નેશરામ હાકર તથા મહારાજનું જગેશ્વરને કરાવ્યા

પકી નહલાનભટ. જોશી દેવતા તથા માધવજી, કાશીરામ
 લિલાવર, દેવ. દેવે કીરખારામ, લક્ષ્મીદત્ત. હરિભાઈ. ઇ-
 શ્વર, દયારામ, વિષ્ણુનાથ જગજીવન. માંજીદજી. ઘેલાભાઈ
 ખિરખારામ. રાકલ હરિશંકર, મિત્ર દેવે પ્રભવજી ભટ
 નંદલાલ. જોશી. (સરધવા) કાશીરામ, વિભૂદત્ત, મકનજી
 શુભરામ જોભાઈ. વજેરામ વ્યાસ. વંકટસ, ભાઈશંકર,
 કુમેરદત્ત દેવે. કાશીરામ, પ્રભાશંકર. રણછોડ. પટેલ ત્રા-
 લભાઈ પટેલ નથુભાઈ તથા વાણીઆ ગુપ્તશાહ. જમનાંગા
 નાથભાઈ જમના અંગા ધનબા માંનબાઈ નૂવીબાઈ અમૃત
 બાઈ, વેદમુકેષ પંડ્યાજી, આ તથા તેમના પુત્ર પુત્રાદિક
 સમાવહાલા જર જમાઈ ભાઈ ભાણેજી ઘણાં હતાં. ઇ-
 તિ ધોળકામાં મુરતીઓ પધરાવાનું હતું; ને કંદાતરી
 લખશું ને ત્યાં નવરાત્રી જવા જણાવ્યું હતું. મતિ શ્રી
 હિમરેઠમાં હરિલિલા ચિન્નવની ચરિત્ર અગીઆરમું.

ચરિત્ર પારમું.

શ્રીશુભાદ્રાચરિત્ર મુદત ૧૮ પમા ઉમરે વાળા
 બદતો નેગામ ગદડા નેગામ્યા ને ત્યા મંગ ગયા. અતિ
 આનંદ થયા ને ઉમરેના લગ્નિતોને થયુ વગાણના
 ને જ્યા ને ત્યા ઉમરેના બદતો આવતા ને ત્યા જ્યા
 મુર્તિઆ પદરની ત્યા આવતા ને મહા આનંદમાં
 આવતા ને આજ પાણુ આગ્યા ને ત્યા હમારા મુકેના
 ધાણુ ગલા છે. ને તન, મન, ધન હમ આન વાપર છે.
 માટે હમ ધાણુ રાજા આએ. તેવાં અગાદત બદ ગા-
 લ્યા કે:-મહારાજ હમે તમારા છીએ. ને ઉમરેના
 મંદિરની જાયગા મળવાનો રાગ નક્કી કર્યો છે. ત્યાં
 મહારાજ કહે : હાથો નરભંરામને નંદલાખને કે તરત
 મંદિર માટે જાયગા લે તેઓ કાગગ સંવત ૧૮૮૫ના
 મહા મુદ ૧૭નો આવ્યા છે. તેથી તરભંરામે પદરના પૈ
 સાથી સંવત ૧૮૮૫માં રાણી ને તુરત મહારાજને લ-
 ખ્યુ કે:- મંદિરને આરંભ કર્યો છે. તેથી શ્રીશુભારા
 જ અતિ રાજા થયા ના અમારો આવ્યા ને ગદડા

મને કમંડેના કાળે ભક્તને સંગે કયો કે આચારીય અ-
 ભક્ત કાય ને શાસ્ત્ર મગલ હશે ? ત્યારે મહારાજે મ-
 જ્ઞાનંદ સ્વામી વ્યારે જવાબ કયો : 'તે અનિ રમ-
 નિ, ઉપનિષદ, પુરાણ-ગાંધ પંથ મત્ર- ભાષન ગમાયાણ
 ને કશીના નિર્જીના અંવાયી અલથ મદગડે મનાતમી
 શ્રુ શંદે ત્યાગીતં આધિકાર નહિ. દુકામા પેદ્યામ ન
 થા ઉપનીષદના કાળે યાજ્ઞવલ્કે સ્પિ- ભૃગુ, શ્રી કૃષ્ણવદ,
 માત્સ્યદિ ને વિષ્ણુ પંચગારીઆ ગદ્યથ હતા; માધવા
 સાર્ય ગમાનુગ્નસાર્ય નિયામકનો મત છે, માંદે ગદ્યથ
 વિના ઉપદેશ અંગે નહિ ? વિગેરે યજ્ઞા યુગ્માયા સર્વે
 આપતના કયા. ને તપીમાં મનાતના ગુરુ કન્યા વરપ કે
 ઉપદેશ ને દિક્ષા પરાખર છે ને આંત્રે જુગમાં મનુજી
 માત્રને મદગુરુ દરવાજા પડે જુગરાની મુક્તિ તથા
 આદ્યજીવિક નો વિગ્ય રૂપ છે, ને દેવમાં પ્રાણ
 માટે ને વિગ્ય સુદામાં જુગે ને શંકરે આમિત્રે
 તેના અર્થ કયા છે, ને કમુત, નાપુત્ર છે,
 માંદે મીના ને ભાષે નમામને અંજન છે ને આમિત્રે
 આદિકે જુમામ મનશાંતે સતવેદ સંમત છે. તમા મોકુ મી

તા મહાત્મ જીવે વૈષ્ણવ ઉપરજ છે. ને વિષય પૂરીમાં
 મંદર ન્યામિએ - મદ બાધ્યા છે માટે વૈષ્ણવ શ્રેષ્ઠ
 ને બાંને માસી એકાદમી જવયંતીએ મદા દુઃખમાં ના
 તજે ને વૈષ્ણવ છે. ને ગાયત્રી સંધ્યા એ આદિત મદ
 કર્મ વિષય ઉપરજ છે. આ વિષયે અતિ જાતનત્વ ક-
 થું, ને અતંક પરચા કતા મકનોને ગણુ નર્મ ને ગા
 પીનાથજી વલનને બાથ કરી પુનગાયા. ત્યાં પણ મુ-
 થ અમરેક હતું. અનેત્યા બળબળીઆમ ગંગાઆવ્યો
 ને દાસ બાથબના દરગામ મા વિજે મદા મહાત્મ થયુ.
 બામ માદુ થયુ ને ધર્મ આપવાન આ સાલ પ્રસિદ્ધ
 થયુ મુકતાનદ ન્યામિએ કડ :- તિ આ 'શિલાનો
 સાર ને સાલ અતિ પ્રમાણુ લખી છે. સંવત ૧૮૮૭
 ના બાદવા સદ / . સ્તીખીતંગ ન્યામિ પરમાત્મા
 નંદજીના કવ ગ્રી ન્યામિ નાગચળ પાંચવા . તિશી ક
 મરેમાં દર્શિલિત્રા ચિત્તવતી ચરિત્ર ગારમું મમામ

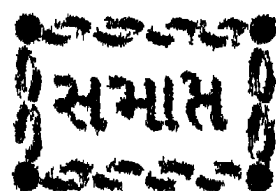
ધૂન

શ્રી સ્વામિનારાયણ, નરરાયણ, તારાચણ, ગોવિંદ:
 નારાયણ, ગોવિંદ: તારાચણ, ગોવિંદ: સ્વામિ:

श्री अक्षगतित पूरण पुरुषोत्तमयादि कृष्ण ज्ञह ।
कळा मळ हगवा मुमुक्ष नगवा स्वामि
नागयण तेदः॥

श्री स्वामिनागयण नागयण नागयण
गोविंदः नागयण गोविंद नागयण, गोविंद
स्वामि०—

बोला श्री सहजानंद स्वामि. महागजनी जे.

Printed by Ratilal B. Trivedi at
his Saraswati Printing Press near Bhat-
wadi Pole Umreth; and published by
Dave Pursotamdas Damoder at Umreth.
